

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **M. B.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 12. 2025, č. j. OAM-1252/ZA-ZA11-VL11-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2026, č. j. 44 Az 1/2026-19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Věc se týká zastavení řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, z důvodu její nepřipustnosti podle § 10a odst. 1 písm. e) tohoto zákona. Jde o to, zda v této žádosti žadatel uvedl nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.

[2] Právě neuvedení takovýchto skutečností bylo důvodem, pro který žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zastavil řízení o opakované žádosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) podané dne 3. 11. 2025. Stěžovatel, který je státním příslušníkem Turecka, v opakované žádosti uvedl, že její důvody jsou stejné jako u první žádosti ze dne 8. 6. 2023. O té žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 29. 6. 2023, č. j. OAM-762/ZA-ZA11-K10-2023, tak, že stěžovateli neudělil mezinárodní ochranu v žádné z jejích forem. Podle žalovaného tak byla důvodem opakované žádosti o mezinárodní ochranu pouze snaha stěžovatele o prodloužení si pobytu v České republice. K tvrzení stěžovatele, že odcestoval ze státu původu na radu kamaráda, aby si zde vydělal peníze, žalovaný dodal, že pro účely výkonu zaměstnání či legalizace pobytu poskytuje standardní právní prostředky zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[3] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. Dospěl k závěru, že žalovanému nelze vytknout nedostatečné zjištění skutkového stavu, neboť se správně zabýval jen těmi důvody, které stěžovatel ve své žádosti uvedl, provedl jejich komparaci s důvody uvedenými v první žádosti, zohlednil aktuální zprávu o zemi původu (z května 2025) a posoudil azylovou relevanci žádosti ve vztahu ke kritériím přípustnosti. Stěžovatel v opakované žádosti neuvedl nové důvody pro udělení mezinárodní ochrany, které by vyhovovaly kritériím podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.

II. Kasační stížnost žalobce a vyjádření žalovaného

[4] Stěžovatel napadá rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), navrhuje jej zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení. Žalovaný odkázal toliko na § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, aniž by zohlednil, že obavy z návratu do vlasti se netýkaly jen ekonomického strádání (ekonomické důvody), nýbrž i potřeby zabezpečit životní náklady rodiny (ekonomicko-sociální důvody). Stěžovateli proto měl být udělen humanitární azyl. Za tímto účelem se měl žalovaný zabývat ekonomickou situací v domovském státě stěžovatele, či posouzením, zda může adekvátně vydělávat v domovském státě. Nebyly tak dány důvody pro postup podle § 25 písm. i) zákona o azylu. Závěr soudu, že žalovaný v souladu s § 16 odst. 4 zákona o azylu správně neposuzoval důvody pro udělení humanitárního azylu, je přímým důsledkem jeho předchozího chybného posouzení, že žádost stěžovatele byla zjevně nedůvodná.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že stěžovatel uplatňuje obdobné námitky jako v řízení o žalobě. V tomto ohledu odkázal na své vyjádření k žalobě a kasační stížnost navrhl zamítnout.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je přípustná, byla podána osobou k tomu oprávněnou, včas a z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem.

[7] Pro posouzení procesních předpokladů, za nichž lze kasační stížnost věcně projednat, má význam, že stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. O takovéto žalobě je podle § 31 odst. 2 s. ř. s. oprávněn rozhodovat specializovaný samosoudce. Kasační stížnost ve věci, ve které v řízení před krajským (městským) soudem rozhodoval samosoudce a která „svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele“, je podle § 104a s. ř. s. nepřijatelná.

[8] Podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. je dán pouze za situace, že (1) kasační stížnost se týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny v judikatuře Nejvyššího správního soudu, (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, (3) kasační stížnost vyžaduje učinit odklon od ustálené judikatury, nebo (4) bylo-li v napadeném rozhodnutí krajského (městského) soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39,

pokračování

č. 933/2006 Sb. NSS). Tato v minulosti vymezená kritéria se uplatní i za platné zákonné úpravy (např. usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 11).

[9] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[10] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu musí z odůvodnění rozhodnutí, kterým žalovaný zastavuje řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pro nepřipustnost, vyplývat následující skutečnosti: „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS, bod 19).

[11] V posuzované věci stěžovatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uplatnil stejné důvody jako v první žádosti, což sám uznal. V tomto ohledu městský soud posoudil jeho žalobu v souladu s výše uvedenými judikaturními východisky a jeho závěrům nelze nic vytknout. Ve zbytku se námitky stěžovatele soustředí na jím tvrzené ekonomicko-sociální důvody, v nichž spatřuje možný důvod pro udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, ve znění účinném do 30. 9. 2025. Stěžovatel však přehlíží, že žalovaný v době vydání svého rozhodnutí nemohl o udělení národního humanitárního azylu rozhodnout, neboť jeho zákonná úprava byla novelou zákona o azylu provedenou zákonem č. 314/2025 Sb. s účinností od 1. 10. 2025 zrušena (srov. přechodné ustanovení čl. II odst. 9 zákona č. 314/2025 Sb.). Na tuto skutečnost stěžovatele upozornil již městský soud.

[12] Nejvyšší správní soud uzavírá, že se ve své judikatuře již zabýval právními otázkami, které byly rozhodné pro rozhodnutí městského soudu. Městský soud posoudil zákonnost zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v souladu s touto (výše citovanou) judikaturou. Nebylo zjištěno ani žádné pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Jelikož kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. Při odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost jde totiž o zjednodušený meritorní přezkum napadeného rozhodnutí krajského (městského) soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. se neuplatní. Stěžovatel neměl v posuzované věci úspěch a nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalovaný sice úspěch měl, v tomto řízení mu ale žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Náhrada nákladů řízení mu nebyla přiznána.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2026

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu